

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΡΑΜΑΛΛΑΝ.

Τὴν Κυριακὴν, 31^η Μαΐου / 13^η Ἰουνίου 2010, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐπραγματοποίησε ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Ραμάλλαν.

Ἡ Ραμάλλα, εὐρισκομένη εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας περίπου ὥρας δυτικῶς τῶν Ἱεροσολύμων ἔχει ἐξελιχθῆ σήμερα δυτικῶς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας καὶ πολυπληθεστέρας πόλεις τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας. Εἰς αὐτὴν εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τοῦ Προέδρου τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Μαχμούντ Ἀμπάς Ἀμποῦ-Μάζεν, τὰ Γραφεῖα τῆς Παλαιστινιακῆς Κυβερνήσεως, ἡ Παλαιστινιακὴ Βουλὴ καὶ εἰς αὐτὴν ἔχουν τὰς διπλωματικὰς αὐτῶν ἀντιπροσωπεΐας τὰ κράτη, τὰ ὅποια διατηροῦν διπλωματικὰς σχέσεις μέ τὴν Παλαιστινιακὴν Αὐτονομίαν.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῆς Ραμάλλας τὸ Πατριαρχεῖον διατηρεῖ ἀνέκαθεν ἱερὸν ναὸν μετὰ ἡγουμενείου πρὸς τιμὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Γαλακτίων εἶναι ὁ ἡγούμενος τῆς ἐνταῦθα Ἀραβοφώνου Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου, ἀριθμούσης περί τὰ 5.000 περίπου μέλη.

Εἰς τὴν Κοινότητα αὐτὴν διετέλεσαν ἡγούμενοι μακαριστοὶ Κύπριοι Ἀγιοταφῖται, ὡς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιβεριάδος Γρηγόριος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Διονύσιος καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος, διατελέσας ἐν συνεχείᾳ ἡγούμενος τοῦ Φρέατος τοῦ Ἱακώβ, μαρτυρικῶς τελειωθεὶς ἐν αὐτῷ καὶ ἀγιοκαταταγείς τὴν 16^η /29^η Νοεμβρίου τοῦ 2009.

Εἰς τὴν κώμην αὐτὴν ἔφθασεν ὁ Μακαριώτατος μετὰ συνοδείας ἐξ Ἱεροσολύμων τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 31^{ης} Μαΐου/ 13^{ης} Ἰουνίου 2010. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἀνέμενε Αὐτόν τιμητικὴ Ἀστυνομικὴ φρουρά, ἡ ὁποία καὶ συνώδευσεν Αὐτόν ἕως τὸ προαύλιον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τῆς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Ἐνταῦθα ὑπεδέχθησαν Αὐτόν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Γαλακτίων, ὁ Ἀραβόφωνος ἱερεὺς π. Γιακούμπ Οἰκονόμος, ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἱεροψάλται καὶ μέλη τοῦ ποιμνίου.

Ὁ Μακαριώτατος πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ, ἐνδυθεὶς μανδύαν, ἠὺλόγησεν τὴν ἀγίαν εἴσοδον εἰς τὸν Ναόν, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ ἔψαλε τὰς Καταβασίας, προεξάρχων τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τῶν Ἀρχιεπισκόπων Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος, τοῦ Οἰκονόμου ἱερέως π. Γιακούμπ, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλουμένου συμπροσευχομένου καὶ τοῦ ἐκ Κύπρου εἰς εἰδικὴν ἀποστολὴν ἐλθόντος Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου Πυλιώτου μετὰ τοῦ Κυπρίου ἐπιχειρηματίου κ. Πανίκου Ἡροδότου.

Ἡ θεία Λειτουργία ἐδόθη εἰς τοὺς λειτουργοὺς καὶ εἰς τὸν Ὁρθόδοξον λαόν τῆς Ραμάλλας ὡς δῶρον τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς τόπος ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ ἁγιασμοῦ καὶ ὡς πηγὴ ἱαμάτων λυτρώσεως ἐλπίδος, χαρᾶς καὶ σωτηρίας.

Ἰδιαιτέραν βαθεῖαν κατάνυξιν ἐδημιούργησεν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ ἐκκλησιάσματος ἡ μεικτὴ χορωδία Ραμάλλας, ψάλλουσα εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν εἰς ὕφος βυζαντινόν, ἰδίως εἰς τοὺς ὕμνους τοῦ Κοινωνικοῦ «αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν» τὸν συγγραφέντα ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τὸν ὕμνον εἰς τὴν θεοτόκον «Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε», καὶ μελοποιημένον εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Σίμωνος Πέτρας τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἡπόρει κανεῖς διὰ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, τὴν ἀρμονίαν τοῦ μέλους, τὴν εὐσέβειαν τοῦ ὕφους καὶ ἠδύνετο καὶ συνεκινεῖτο ἐκ τοιοῦτου μέλους ἐνισχύοντος τὴν ἀνάβασιν εἰς τὰ οὐράνια ὕψη τῆς θείας δόξης.

Ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξεν εἰς τὸ κοινωνικόν τὸν θεῖον λόγον, ἔχοντα ἑλληνιστί ὥς ἔπεται:

«Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πῖωμεν ἢ τι περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. Οἶδε γάρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δέ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν», (Ματ. 6:31-33).

Μὴ καταληφθῆτε, λοιπόν, ποτέ ἀπὸ ἀνήσυχον φροντίδα, λέγοντες, τί θά φάγωμεν ἢ τί θά πῖωμεν ἢ τί θά περιβληθῶμεν ὡς ἔνδυμα; Διότι οἱ ἐθνικοὶ καὶ εἰδωλοῤῥαι ζητοῦν ὅλα αὐτά... Ζητεῖτε δέ πρωτίστως καὶ κυρίως τὴν ἐπικράτησιν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀρετῶν, πού ὁ θεὸς ζητεῖ ἀπὸ σᾶς καὶ ὅλα αὐτά τὰ ἐπίγεια θά σᾶς δοθοῦν μέ ἐκεῖνα.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐχαριστοῦμεν Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, διότι συνήγαγεν σήμερον πάντας ἡμᾶς, Ποιμένα καὶ ποίμνιον εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὸ κοινόν εὐχαριστιακόν ποτήριον τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως εἰς τὴν μεγάλην πόλιν τῆς Ραμάλλας. Εὐχαριστοῦμεν Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, διότι τὸ παλαίφατον Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ Μήτηρ ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι κλῆρος καὶ λαὸς «διήλθομεν», κατὰ τὸν ψαλμῶδόν, «διὰ πυρός καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν»(ψαλμ. 65/66, 12).

Ἡ δέ ἀναψυχὴ ἡμῶν, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν βεβαιότητά μας εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. «Εὐλογητὸς ὁ θεός», κηρύττει ὁ ἀπόστολος Πέτρος, «καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν», (Πετ. Α, 1-3).

Τὸ γεγονός τῆς ἀναγεννήσεώς μας εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, δέν εἶναι ἀπλῶς κήρυγμα ἠθικολογικόν, ἀφηρημένον καὶ ἀόριστον, ἀλλὰ εἶναι ἡ πραγματικότης τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας, δηλονότι τῆς ἐνσαρκώσεως καὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, τὸ ὁποῖον (μυστήριον) βιώνομεν διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἐν ταυτῷ δέ καὶ τὴν κολυμβήθραν, ἐνθα κατοικεῖ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ.

Αὕτῃ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐντός τῆς ὁποίας προγευόμεθα ἀλλὰ καὶ προετοιμαζόμεθα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον καὶ πάλιν, τετηρουμένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ», (Πέτρ. Α' 1, 4-5).

Καί διερωτώμεθα, ποία εἶναι ἡ ἄφθαρτος κληρονομία ἡ τετηρημένη ἐν οὐρανοῖς; Εἶναι ἡ βασιλεία καί ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν πρέπει πρῶτον νά ζητῶμεν κατὰ τό παράγγελμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Ζητεῖτε δέ πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν», (Ματ. 6,33).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, δέν πρέπει νά καταλαμβανώμεθα ἀπό ἀνήσυχον φροντίδα καί ἀγωνίαν λέγοντες τί φάγωμεν ἢ τί πῖωμεν ἢ τί θά περιβληθῶμεν ὡς ἐνδύματα. «Οἶδε γάρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων», (Ματ. 6,32)· διότι ὁ οὐράνιος πατήρ σᾶς γνωρίζει ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ὅλων τῶν ἐπιγείων καί βιωτικῶν πραγμάτων. «Καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν», (Ματθ. 6.33).

Οἱ ἐθνικοί, δηλονότι αὐτοί οἱ ὁποῖοι δέν μεριμνοῦν διά τήν ψυχὴν αὐτῶν καί ἀδιαφοροῦν διά τήν μέλλουσαν ζωὴν καί κρίσιν, τήν βασιλείαν καί δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ ἀντιστοίχως, αὐτοί ἐπιζητοῦν μόνον τά ἐπίγεια καί βιωτικά. «Τά ἔθνη ἐπιζητεῖ ταῦτα», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «οἷς ὁ πόνος ἅπας κατὰ τόν παρόντα βίον, οἷς λόγος οὐδεὶς περί τῶν μελλόντων, οὐδέ ἔννοια τῶν οὐρανῶν».

Κατά δέ τούς Κυριακούς λόγους: «Τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐάν τόν κόσμον ὅλον κερδίσῃ τήν δέ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ»; (Ματθ. 16,26).

Προσέχοντες εἰς τούς θεῖους τούτους λόγους, ἀγαπητοί μου, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ὀντότης δέν συνίσταται ἀπό σάρκα καί ὅστ᾽ μόνον, ἀλλά καί ἀπό ψυχὴν ἄϋλον ζῶσαν νοεράν καί ἀθάνατον καί συνεπῶς μὴ ἀνταλλάξιμον.

Τοῦ ὑπερτάτου καί Θεοῦ τούτου ἀγαθοῦ τῆς ψυχῆς, ὑπέρ τῆς ὁποίας μυριάδες ἁγίων μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ Πατρός «ἐτόλμησαν ἀποθανεῖν», (Ρωμ. 5,7) καλοῦμεθα νά ἀναλάβωμεν τήν μέριμναν εἰς ἕκαστος ἐξ ἡμῶν. Τοῦτο ἀκριβῶς σημαίνει, ἀγαπητοί μου, «ζητεῖτε πρῶτον τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν».

Τῆς μερίμνης ταύτης, δηλονότι τῆς ψυχῆς τῶν λογικῶν αὐτῆς προβάτων καί τῆς ζητήσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπιμελεῖται καί ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐν μέσῳ θλίψεων, στενοχωριῶν καί ποικίλων ἀγώνων κατὰ ὁρατῶν καί ἀοράτων δυνάμεων τοῦ σκοτοῦς τοῦ αἰῶνος τούτου, μὴ δειλιῶσα, ἀλλά τουναντίον «καυχωμένη, κατὰ Παῦλον, ἐν ταῖς θλίψεσιν εἰδοῦσα ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴ κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δέ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δέ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχεται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν», (Ρωμ. 5, 3-5).

Ἀμήν».

Μετά τήν ἀπόλυσιν ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμεν εἰδικά μετὰλλια τῶν χιλίων πεντακοσίων ἐτῶν τῆς ἱστορίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς τά μέλη τῆς προηγουμένης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπηρετησάσης μέ ἀφοσίωσιν εἰς τήν Κοινότητα δι' ἔτη πολλά καί εἰς τούς ψάλτας τῆς Ἐκκλησίας. Μετά τήν θεῖαν λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τήν παρακειμένην τῷ ἱερῷ Ναῷ αἵθουσαν.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνεκοίνωσεν ὑπογραφεῖσαν ἤδη τήν συμφωνίαν, βάσει τῆς ὁποίας εἰς πλησιόχωρον εἰς γῆν τοῦ Πατριαρχείου, ἐκτάσεως 6 στρεμμάτων,

ἐκχωρουμένων, ἀνεγείρεται συνοικισμός διά τήν κατοίκησιν τῶν ἔχόντων πρόβλημα στέγης μελῶν τῆς Κοινότητος. Τό project τοῦτο ἐνίσχυσεν ὑλικῶς ὁ Μακαριώτατος διά δωρεᾶς 15.000\$.

Ταυτοχρόνως ὁ Μακαριώτατος ἀνεκοίνωσε καί τήν ἔναρξιν ἀνεγέρσεως αἰθούσης σχολείου καί Κατηχητικοῦ σχολείου. Μετά τήν δεξίωσιν ὁ Πατριάρχης μετά τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τόν κατοικοῦντα εἰς τό κτιριακόν συγκρότημα τοῦ ναοῦ, Οἰκονόμου ἱερέως π. Γιακοῦμπ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος καί ἡ συνοδεία Αὐτοῦ παρεκάθισεν εἰς τράπεζαν παρατεθεῖσαν πρός τιμήν Αὐτοῦ καί πολλῶν προσκεκλημένων ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Δημαρχίας καί τοῦ ποιμνίου εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ngg_shortcode_0_placeholder